

[Nou compte d'usuari](#)

[Inici](#) › [PUBLICACIONS](#) › [Revista Literatures](#) › [Articles](#)

Del jo al nosaltres

Mari, Antoni
Revista Literatures Núm. 0 1997

"Jo sóc el tema del meu llibre", va escriure Michel de Montaigne. El jo aquí es confon amb allò íntim i d'incomunicable de l'existència i l'experiència individual. Un món construït per les sensacions i els records que van acumulant-se i garbellant-se en un magma informe.

L'espai del jo, de la intimitat, és l'espai on es rep notícia del món i on es crea la imatge de la realitat. El llenguatge sorgeix de la necessitat d'expressar aquesta intimitat i la fixa, ordena i comunica. El mèrit de Michel de Montaigne és el d'haver sabut evocar i expressar, amb els estrictes termes del llenguatge, la intimitat del jo anterior al llenguatge.

L'acte d'expressar la intimitat ens fa conscients de la nostra singularitat. Ens permet comunicar el món interior amb el món exterior en un llenguatge íntim que, des del moment en què es pronuncia, passa a esdevenir públic i comú. La intimitat del jo només poden fer-la conscient i conèixer-la a través del llenguatge, que ens permet alhora comunicar-nos amb nosaltres mateixos i amb els altres. Així, ser si mateix no és pas ser-ho aïlladament, sinó ser-ho amb d'altres "si mateixos" en llibertat. El soliloqui, en l'estricta intimitat del jo, només és comprès per qui el fa ja que la seva intel·ligibilitat és prelingüística. En canvi, en el llenguatge parlat, el subjecte es distancia críticament de la seva pròpia intimitat i exerceix un control sobre el seu enteniment per tal de fer comprensible el que expressa. També en l'escriptura, hi ha una clara sortida del jo cap al nosaltres. Potser escriure és romandre en soledat buscant allò que hi ha del jo en el nosaltres.

Si voleu consultar aquesta publicació adreceu-vos a aelc@escriptors.cat.